

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/225/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112229583
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112229583.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky: Mgr. E. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., L. XX, zastúpená JUDr. Dušanom Remetom, advokátom, Prešov, Masarykova 2, proti odporcovi: PaedDr. P. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., G. XXXXX/X, o vyporiadanie BSM, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 09.10.2013 sp. zn. 13C/190/2012 - 109 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e sa rozsudok a vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) preskúmaným rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva odporcu prikázal tieto veci:

Obývačka

- Kožená gaučová súprava 3+2+1+1 z. r. 2011
- Svetlo-hnedá obývacia stena z. r. 2011
- Drevená polička na knihy z. r. 2011
- Dve nástenné drevené poličky z. r. 2011
- Garníž z. r. 2010
- Hifi veža z. r. 2010
- Notebook zn. Toshiba z. r. 2009
- Lampa z. r. 2010
- Drevená truhlica z. r. 2011

Kuchyňa

- Umývačka riadu z. r. 2011
- Elektrická rúra z. r. 2009
- Sklokeramická varná doska z. r. 2009
- Digestor z. r. 2009
- Mikrovlnná rúra z. r. 2010
- Štyri drevené stoličky z. r. 2009
- Kávovar zn. Nescafé z. r. 2010
- Garníž z. r. 2010
- Záclona z. r. 2010
- Automatická práčka zn. Ardo z. r. 2007
- Drevená polica z. r. 2003

Spodná chodba

- Drevená vešiaková stena z. r. 2010
- Záclona z. r. 2010
- Skrinka na topánky z. r. 2009

Spodná izba

- Garníž z r. 2010
- Záclona z r. 2010
- Žehliaca doska z r. 2011

Detská izba - syn

- Drevená posteľ z r. 2010
- Písací stôl z r. 2011
- Čierna koženková stolička z r. 2012
- Garníž z r. 2010
- Záclona z r. 2010
- Dve modré svietidlá z r. 2010

Detská izba - dcéra

- Drevená posteľ z r. 2005
- Písací stôl z r. 2003
- Čierna kožená stolička z r. 2003
- Drevené police z r. 2003
- Garníž z r. 2010
- Záclona z r. 2010
- Ružový koberec s motívom z r. 2010
- Dve drevené svietidlá z r. 2010
- Stolová lampa z r. 2010

Spálňa

- Drevená komoda z r. 2002
- Drevený nočný stolík napravo od postele z r. 2002
- Drevený nočný stolík naľavo od postele z r. 2011
- Garníž z r. 2010
- Záclona z r. 2010
- Tri biele behúne z r. 2010
- Stacionárny bicykel z r. 2003
- Svietidlá červenej farby z r. 2010
- Vstavaná skriňa z r. 2008

Horná chodba

- Dve kreslá s opierkami z r. 2010
- Svetlo-hnedý drevený stolík z r. 2011
- 2 malé garniže z r. 2010

Horná kúpeľňa

- Rohová polička z r. 2010
- Zrkadlo z r. 2008
- Svetlo nad zrkadlom z r. 2008
- Sušič na vlasy z r. 2003
- Držiak na toaletný papier z r. 2010
- Svetlo do kúpeľne z r. 2010

Spodná kúpeľňa

- Rohová polička v sprche z r. 2010
- Chromovaná polička z r. 2010
- Zrkadlo z r. 2008
- Svetlo nad zrkadlom z r. 2008
- Držiak na toaletný papier z r. 2010
- Hojdačka z r. 2011
- Voliéra z r. 2008

- Búda pre psa z r. 2008
- Vysávač zn. Zepter z r. 2010
- Multifunkčné zariadenie zn. EPSON STYLUS CX 4300 z r. 2007
- Sušič na prádlo z r. 2010
- Vzduchovka + ďalekohľad z r. 2005

Ďalej rozhodol o tom, že úver č. č. 1887312703 poskytnutý Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s., Bratislava je povinný splatiť veriteľovi odporca. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 8.616,66 Eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním bola preukázaná skutočnosť, podľa ktorej účastníci konania sa stali počas trvania manželstva bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a to rodinného domu z príslušenstvom a parcel evidovaných na LV č. XXX k.ú. X.. Všetky tieto nehnuteľnosti počas trvania manželstva boli darovacou zmluvou z 28. 06. 2011 darované W. X. - matke odporcu. Táto ich ďalšou zmluvou následne darovala odporcovi. Navrhovateľka predložila súdu dohodu zo dňa 26. 06. 2011 podpísanú oboma manželmi, z ktorej vyplýva záväzok odporcu po podpise darovacej zmluvy, ktorej predmetom bude prevod spoločného majetku účastníkov konania na matku odporcu W. X., previesť svojej manželke K. P. finančnú čiastku v sume polovice hodnoty z nehnuteľného majetku vrátane sumy polovice z hodnoty pozemku a to najneskôr do roka po podpise darovacej zmluvy. Odporca popiera, že takúto dohodu s navrhovateľkou podpísal. Podpis na samotnej zmluve však nespochybnil a v konaní neboli vykonané žiadne dôkazy svedčiace o tom, že sa nejedná o podpis odporcu.

V danej veci bolo preukázané, že účastníci konania boli manželia a ich manželstvo bolo rozvedené. Počas trvania manželstva účastníci konania nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva majetok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia. Keďže účastníci sa nedohodli na vyporiadaní majetku patriaceho do BSM, vyporiadal tento majetok súd a to tak, že vychádzal z toho, že podiely obidvoch účastníkov konania sú rovnaké. Skutočnosti, ktoré by odôvodňovali určenie iných podielov v konaní, neboli preukázané a netvrdil ich žiaden z účastníkov konania. Hnuteľné veci uvedené vo výroku rozsudku súd prikázal do výlučného vlastníctva odporcu. Jedná sa o zariadenie bytu, ktoré sa nachádza v dome, v ktorom býva odporca. Dôvodom pre prikázanie vecí do jeho vlastníctva je skutočnosť, že on ich po rozvode manželstva užíva. Hodnota týchto vecí je 4.000 Eur. Súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva vychádzal z hodnôt hnuteľných vecí, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné.

Súd pri vyporiadaní zohľadnil aj finančné prostriedky na účte odporcu v sume 391,- Eur. Tieto prostriedky tvorili predmet BSM účastníkov konania. Keďže s nimi po rozvode disponoval odporca a ich vyporiadanie nie je v naturálnej podobe možné (už boli zmiešané s vlastnými prostriedkami odporcu, resp. boli použité), súd k podielu navrhovateľky pripočítal polovicu tejto sumy, teda sumu 195,50 Eur.

Pri vyporiadaní BSM súd vyporiadava aj spoločné záväzky. Podmienky, za ktorých vznikajú spoločné záväzky sú upravené v § 20 zákona o rodine a § 145 Občianskeho zákonníka. V danom prípade je spoločným záväzkom účastníkov konania úver od Prvej stavebnej sporiteľne č. 1887312703, ktorý získali účastníci konania počas manželstva. Okolnosť, že sa jedná o spoločný záväzok, nie je medzi účastníkmi sporná.

Súd rozhodol, že úver od Prvej stavebnej sporiteľne č. 1887312703 bude splácať odporca, ktorý ho po rozvode manželstva sám aj spláca. Výška úveru k 7.4.2013 bola 1.763,09 Eur vrátane úrokov. Súd pri určení výšky tohto dlhu vychádzal nielen z istiny, ale aj z príslušenstva (úrokov). Odporca bude povinný zaplatiť nielen dlh, ale aj úroky, a teda je spravodlivé zahrnúť do pasív BSM celý dlh, vrátane príslušenstva.

Odporca tvrdí, že spoločným dlhom je aj dlh voči U. P., vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke. Pôžička v rozsahu cca 480.000,-Sk, 6.600,-Eur, resp. 10.000, -Eur, ktorú prijal odporca od U. P., nebola v podmienkach účastníkov konania bežnou vecou v zmysle § 145 OZ. Na to, aby pri právnom úkone týkajúcom sa nie bežnej veci vznikol spoločný záväzok účastníkov konania, je potrebné preukázať - že tento úkon vykonali obaja manželia alebo

- že jeden z manželov úkon vykonal a druhý manžel s ním súhlasil. Súhlas môže byť udelený aj po úkone a môže byť aj len ústny, resp. konkludentný.

V konaní bolo preukázané, že zmluvu o pôžičke uzavrel s U. P. len odporca. Odporca tvrdil, že navrhovateľka o tomto úkone vedela. Na to, aby bol tento úkon platný, však je potrebné preukázať, že navrhovateľka s týmto úkonom súhlasila. Súhlas navrhovateľky s pôžičkou od U. P. nebol v konaní preukázaný. Navrhovateľka takýto súhlas popiera a tvrdí, že odporca o použití všetkých finančných prostriedkov rozhodoval sám.

Existenciu tejto pôžičky spochybňuje aj konanie odporcu, ktorý po predaji spoločného pozemku v Z. oznámil navrhovateľke, že záväzok voči U. P. je v celom rozsahu vyrovnaný ako aj skutočnosť, že odporca vo svojej výpovedi uviedol, že po predaji pozemku v Z. a vyplatnení všetkých dlhov mu zostalo 10.000,-Eur (z čoho by sa dalo vyvodiť, že pôžička od U. P. nebola potrebná). Odporca teda nepreukázal, že pôžička od U. P. je spoločným záväzkom, a preto ho súd v tomto konaní nevyporiadal.

Súd pri vyporiadaní BSM účastníkov konania nevyporiadal tvrdený nárok navrhovateľky na zaplatenie 100.000,- Eur titulom vyporiadania spoločných nehnuteľností. V konaní o vyporiadaní BSM súd rozhoduje o spoločných právach a záväzkoch, o vkladoch zo spoločného majetku do výlučného majetku manžela, o vkladoch z výlučného majetku manžela do spoločného majetku. Predmetom vyporiadania BSM však nie sú práva patriace výlučne jednému z manželov proti druhému manželovi. Takéhoto charakteru je aj tvrdená pohľadávka navrhovateľky proti odporcovi - navrhovateľka uviedla, že sumu 100.000,-Eur jej mal odporca zaplatiť z prostriedkov nepatriacich do BSM. Z povahy tohto záväzku je zrejmé, že zakladá individuálne (nie spoločné) právo navrhovateľky na zaplatenie polovice hodnoty nehnuteľností proti odporcovi, pričom záväzok odporcu tiež nie je spoločný (nejednalo sa o obstarávanie bežných vecí rodiny).

Existencia a splatnosť tohto záväzku nezávisí od rozvodu manželstva účastníkov konania, ale od uzavretia darovacej zmluvy účastníkov konania s matkou odporcu. Ak takéto právo navrhovateľky existuje, jeho existencia a splatnosť vyplýva z uzavretej dohody. Pokiaľ by súd takéto právo navrhovateľky priznal, rozsudok by bol iba deklaratórny. Naopak, povinnosť vyplatiť vyrovnací podiel súd svojim rozsudkom konštituuje, a takéto povinnosť vzniká až právoplatnosťou rozsudku. Uvedené práva na peňažné plnenie súd teda nemôže započítať, pretože by započítaval splatnú pohľadávku s nesplatnou. Svojho práva vyplývajúceho z uvedenej dohody sa navrhovateľka musí domáhať v samostatnom konaní a súd toto právo nemôže zohľadniť v konaní o vyporiadaní BSM.

Záver o tom, či takýto záväzok existuje, si vyžaduje ďalšie dokazovanie, avšak súd ho nevykonával, pretože (ako bolo uvedené vyššie) takýto záväzok nie je možné zohľadniť pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM.

Celková suma aktív patriacich do BSM účastníkov je 4.391,- Eur, suma pasív je 1.763,09 Eur. Celková hodnota BSM účastníkov je teda 2.627,91 Eur, navrhovateľka získala majetok v hodnote 0,-Eur, odporca v hodnote 4.391,- Eur. Aby boli podiely oboch manželov rovnaké, musí odporca zaplatiť navrhovateľke na úplné vyrovnanie jej podielu z BSM sumu 1.313,96 Eur.

Navrhovateľka podľa § 150 OZ žiada, aby sa jej nahradila suma 10.954,- Eur, ktorú zo svojho vynaložila na spoločný majetok. V konaní bolo vylúčením navrhovateľky a svedkyne (matky navrhovateľky) preukázané, že matka navrhovateľky poskytla navrhovateľke sumu 330.000,-Sk z ktorej 220.000,-Sk (7.302,70 Eur) bolo vynaložené na spoločný majetok účastníkov - výstavbu rodinného domu, resp. nákup hnutel'ných vecí. O zvyšku poskytnutej sumy nebolo preukázané, že bola vynaložená na spoločný majetok účastníkov.

Celkovo teda zaviazal súd odporcu, aby zaplatil navrhovateľke sumu 8.616,66 Eur (1.313,96 Eur + 7.302,70 Eur).

Odporca po rozvode manželstva splácal spoločný úver od Prvej stavebnej sporiteľne. Keďže tento úver bude po vyporiadaní BSM splácať odporca, nie je potrebné zisťovať aktuálnu výšku úveru a sumu, ktorú odporca po rozvode zaplatil, ale stačí úver zarátat' do podielu odporcu ako pasívum vo výške ku dňu rozvodu manželstva.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 150 O.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl súd v skutočnosti, že toto konanie bolo v záujme obidvoch účastníkov konania.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti zmenil a prisúdil jej aj náhradu trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil na výzvu súdu, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka svoje odvolanie odôvodňuje tým, že prvostupňový súd dospel z vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok, ktorý nie je dostatočne odôvodnený a preskúmateľný, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľka nesúhlasí s rozhodnutím súdu, ktorým tento pri vyporiadavaní BSM účastníkov konania nevyporiadal nárok navrhovateľky voči odporcovi z titulu vyporiadania hodnoty spoločných nehnuteľností zapísaných v LV č. XXX a LV č. XXX kat. územia X..

Podľa navrhovateľky je v rámci vyporiadania BSM nevyhnutne potrebné komplexne vyporiadať všetky majetkové vzťahy vzniknuté medzi manželmi za trvania manželstva a z toho titulu sa zaoberať aj vzájomnými majetkovými právami a povinnosťami medzi manželmi, ktoré nepatria do BSM, ale sa spoločného majetku nepochybne týkajú.

Právny záver prvostupňového súdu neobstojí ani v časti, že rozhodnutie súdu by bolo v tomto prípade len deklaratórne, lebo nárok vyplýva z dohody a súd nemôže započítavať splatnú pohľadávku voči nesplatenj. Podľa dohody manželov - účastníkov konania zo dňa 26.06.2011, ktorej existenciu okrem samotného originálu predloženého k nahliadnutiu súdu potvrdili aj svedkyne A. E. a Z. U., mala byť tam uvedená suma vyplatená odporcom navrhovateľke najneskôr do 1 roka od uzavretia darovacej zmluvy s matkou odporcu. Darovacia zmluva bola uzatvorená dňa 28.06.2011, teda už v čase podania návrhu na začatie konania zo dňa 21.09.2012, bol záväzok odporcu splatný a preto bolo žiaduce ho naraz a v jednom konaní spolu s ostatnými aktívami a pasívami BSM účastníkov vyporiadať v zmysle vyššie naznačenej potreby komplexného vyporiadania BSM.

Odhliadnuc od uvedeného má navrhovateľka za to, že samotný postup odporcu, ktorý na jednej strane popiera existenciu vzájomnej dohody manželov o poskytnutí finančného vyrovnania navrhovateľke zo spoločných nehnuteľností z jeho individuálneho majetku a zároveň od navrhovateľky vymámal jej súhlas s darovaním predmetných nehnuteľností jeho matke, je bezpochyby nedobromyseľným a v rozpore s dobrými mravmi.

Bezprostredne po darovaní totiž obdarovaná matka odporcu previedla celý dar späť, no nie na oboch manželov, ale len na odporcu, čím odporca zjavne účelovo obišiel zákon s vopred uváženou pohnútkou pripraviť navrhovateľku o spoluvlastníctvo predmetných nehnuteľností. Matka odporcu pri svojom výsluchu nevedela logicky a rozumne vysvetliť prečo došlo k spätnému darovaniu nehnuteľností len odporcovi. Odporca svoje premyslené kroky realizoval v čase kedy už vedel o úmysle navrhovateľky sa s ním rozviest'. Naviac by bolo z pohľadu navrhovateľky (pri údajnej neexistencii dohody o vyplatení) absolútne nelogické, aby sa len tak a dobrovoľne vzdala najhodnotnejšej časti spoločného majetku, na ktorého zveľaďovaní sa podieľala aj ona sama, a to finančne, naturálne aj svojou prácou.

Odporca svojim postupom, keď prostredníctvom tretej osoby značne zúžil rozsah majetku patriaceho do BSM účastníkov konania a tým pripravil navrhovateľku o najpodstatnejšiu časť tohto majetku, bez akýchkoľvek pochybností obišiel zákon a dosiahol tak protiprávny stav, keď do svojho výlučného vlastníctva nadobudol značnú časť majetku pôvodne patriaceho do BSM.

V tejto súvislosti zákonodarca nepovažuje za obchádzanie zákona iba postup jedného z manželov, ktorý darom od druhého manžela prijíma prevažnú časť majetku patriaceho do BSM, ale aj samotný výsledok, ktorý sa týmto postupom dosiahne - pripravenie druhého manžela o značnú časť majetku patriaceho do BSM, čo v danej veci (prostredníctvom tretej osoby) nepochybne nastalo.

Na základe uvedených skutočností, je preto potrebné v naznačenom kontexte ako predbežnú otázku skúmať aj prípadnú platnosť právnych úkonov (darovacích zmlúv), ktorými boli realizované prevody spoločných nehnuteľností, lebo ak by súd tieto právne úkony vyhodnotil ako neplatné, nehnuteľnosti by patrili do BSM a boli by predmetom vypořádania.

Navrhovateľka je rovnako presvedčená o tom, že odporca v súvislosti s predmetným darovaním od začiatku presne vedel čo robí, mal to naplánované a buď na podpísanie dohody zabudol (svoj podpis na nej potvrdil) alebo si bol istý tým, že dohodu o jej nároku na vyplatenie polovice hodnoty spoločných nehnuteľností bude vedieť dostatočne spochybníť, preto ju súd nebude zohľadňovať.

O nedobromyseľnom postupe odporcu a jeho snahe pôsobiť nátlakovo voči navrhovateľke („neskončím, kým nebudeš niekde na ulici alebo ťa niekde nenájdu“) svedčí rovnako aj jeho postoj v priebehu konania na súde prvého stupňa, keď podal na navrhovateľku nedôvodné trestné oznámenie, ktoré viedlo k začatiu trestného konania, to však bolo ako neopodstatnené zastavené a návrh na exekúciu v snahe ju deptať a pôsobiť jej finančné ujmy, pričom už došlo k zastaveniu exekúcie.

Navrhovateľka ďalej poukazuje aj na to, že v súčasnosti nevlastní žiadny iný hodnotný hnutelný ani nehnuteľný majetok, adresu bydliska má Mesto Prešov a nedokáže sa v ňou predpokladanej miere postarať o svoje deti, čo bolo dôvodom aj na udelenie jej súhlasu na zverenie detí do osobnej starostlivosti odporcu.

Viac ako polovicu z desať rokov trvajúceho manželstva bola navrhovateľka s deťmi doma, naplno sa im venovala a napokon bola aj tak pod neznesiteľným psychickým tlakom odporcu nútená podať návrh na rozvod. Úmyslom navrhovateľky v žiadnom prípade nie je pripraviť deti o dom, ako tvrdí odporca, ale naopak, vytvoriť si životné podmienky, v ktorých sa dokáže aj ona plnohodnotne postarať o deti v striedavej starostlivosti, ktorú chce súdnou cestou žiadať.

2. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu v časti nároku navrhovateľky na náhradu sumy 10.954 Eur z titulu vnosu - vloženia individuálnych finančných prostriedkov (nadobudnutých darovaním) do spoločného majetku patriaceho do BSM, navrhovateľka nesúhlasí s rozhodnutím súdu, ktorý neuznal jej nárok v časti nad sumu 220.000,- Sk (7.302,70 Eur) z dôvodu, že nebolo preukázané, že táto časť peňažných prostriedkov bola vynaložená na spoločný majetok manželov.

Svedkyňa R. E. (matka navrhovateľky) na pojednávaní dňa 25.03.2013 vypovedala, že z celkovej darovanej sumy 330.000 Sk (10.953 Eur), suma 30.000 Sk predstavovala našetrované peniaze od starých rodičov pre vnúčatá, suma 200.000 Sk predstavovala dar od rodičov pre navrhovateľku (išlo o peniaze nadobudnuté prostredníctvom úveru), suma 50.000 Sk predstavovala rozdiel hodnoty bytov, ktorý pri výmene bytov so sestrou navrhovateľky a jej rodičmi, vyplatili rodičia navrhovateľke a suma 50.000 predstavovala dar navrhovateľke v čase, keď sa k rodičom navrhovateľky prisťahovala ich matka.

Odporca vo svojej výpovedi na uvedenom pojednávaní uviedol, že posledná časť poskytnutého daru v sume 50.000 Sk bola použitá na financovanie dovolenky v N., na čo prvostupňový súd pri ústnom vyhlásení rozsudku a jeho odôvodnení poukazyval a vyslovil pochybnosť o tom, že táto časť daru bola vynaložená na spoločný majetok manželov.

V tejto súvislosti preto navrhovateľke nie je zrejmé, akú časť z poskytnutého daru vo výške 10.953 Eur predstavuje súdom neuznaná časť vo výške 3.921,30 Eur, nakoľko z odôvodnenia rozsudku nevyplýva ako súd uvedenú skutočnosť vyhodnotil a navyše sa uvedená suma nezhoduje ani s vysloveným názorom súdu na pojednávaní dňa 25.03.2013.

Vo vzťahu k tejto skutočnosti je rozsudok prvostupňového súdu nepreskúmateľný a nemôže zakladať právo odporcu na poníženie nároku navrhovateľky o 3.921,30 Eur.

Okrem toho navrhovateľka poukazuje na to, že je právne bezvýznamná úvaha prvostupňového súdu o tom, na aký účel boli peňažné prostriedky pochádzajúce z daru jednému z manželov vynaložené na spoločný majetok manželov, jedinou právne relevantnou okolnosťou v tejto súvislosti je úmysel darcu, pričom úmyslom darcu bolo v danej veci obdarovať výlučne navrhovateľku. Vykonaním dokazovaním bolo tiež preukázané, že všetky darované prostriedky použila navrhovateľka na spoločné hodnoty.

Navrhovateľka má za to, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol aj v otázke posúdenia a najmä vyporiadania spoločných úspor na účte odporcu.

Aj keď zostatok finančných prostriedkov na účte odporcu bol v čase ku zániku BSM vo výške zistenej súdom (391 Eur), túto otázku je potrebné posúdiť v kontexte prebiehajúceho rozvodového konania a priprav odporcu na toto konanie o vyporiadanie BSM.

Odporca účelovo len mesiac pred právoplatnosťou rozsudku o rozvod manželstva (a zánikom BSM) uskutočnil bez vedomia a súhlasu navrhovateľky výber (prevod) sumy vo výške 1.650 Eur. S poukazom na zlomyseľné konanie odporcu je potrebné vyporiadať aj tieto úspory a zahrnúť ich do aktív BSM.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že odvolanie navrhovateľky je nedôvodné a svojim obsahom zmätočné. Vo vyjadrení tvrdí, že sa už vyjadroval k návrhu navrhovateľky na vyporiadanie BSM a aj teraz musí konštatovať, že skutočnosti uvedené v odvolaní sú rozporuplné a vo viacerých prípadoch nepravdivé a zavádzajúce. Čo sa týka nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva LV č. XXX a LV č. XXX kat. územia X. je toho názoru, že prvostupňový súd vyslovil správny záver, že dom a príslahlé pozemky nemôžu patriť do BSM, nakoľko navrhovateľka sa počas manželstva dobrovoľne vzdala vlastníctva k nim tým, že oficiálne pred notárom podpísala darovaciu zmluvu a tým previedla svoje vlastnícke právo na tretiu osobu formou notárskej zápisnice a to po riadnom poučení o následkoch. Ak navrhovateľka chce môže svoje eventuálne nároky uplatňovať v samostatnom konaní, ktoré nemôže byť súčasťou konania o vyporiadani BSM. Žiadna dohoda o vyplatení 100 000 eur medzi ním a navrhovateľkou neexistuje. Dohoda, ktorá bola predložená navrhovateľkou Okresnému súdu v Prešove sa nedá nazvať inak ako podvrh a falzifikát. Nikdy jej podpis na tejto údajnej dohode nepotvrdil tak, ako to tvrdí advokát resp. navrhovateľka, ide o lož, zavádzanie súdu a krajinú neserióznosť. Vid' zápisnica z hlavného pojednávania z 18. 2. 2013. str. 4. Citujem:.. Nikdy som nepodpísal takúto dohodu, hoci podpis vyzerá ako môj podpis. Jediným racionálnym vysvetlením pre mňa, ako sa toto mohlo stať, je to, že sa jedná o nejaký podvrh. Vylučujem, aby som takéto niečo podpísal aj napríklad v stave opitosti." Okamžite som v tejto veci podal trestné oznámenie na Z. E.. Vo veci bolo začaté aj trestné stíhanie pre podozrenie z trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Tr. zákona. Po vykonaní vyšetrovania však trestné stíhanie muselo byť zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b Tr. poriadku z dôvodu, že navrhovateľka vraj originál dohody stratila a teda nebolo možné vykonať znalecké skúmanie za účelom zistenia pravosti danej písomnosti (vid' uznesenie ORPZ OKP v Prešove sp. zn. ČYS: ORP-272/OEK - PO - 2013).O jeho nedobromyseľnom postupe proti navrhovateľke nemôže byť ani reči. Hovoril pravdu a musel sa brániť voči tendenčnému a nezákonnému postupu navrhovateľky. Ba naopak, z jej strany išlo o diskreditačnú kampaň proti jeho osobe (vid' rozhodnutie o zastavení konania Obvodného úradu v Prešove sp. zn. PR. 15239 2013 1268'MK).Návrh na exekúciu voči Z. E. nepodal preto, ako sa to uvádza v odvolaní, ale z dôvodu neplatenia bežného výživného dobrovoľne, včas a v plnej výške. Návrh na exekúciu bol oprávnený, vid'. uznesenie Okresného súdu v Prešove sp. zn. 83Er 1073/2012.

Čo sa týka daru od R. E. stále trvá na stanovisku, že peniaze boli darované celej rodine ako takej. Svedčí o tom aj fakt, že väčšiu časť peňazí mi dala osobne do rúk. Je pravda, že chronológiu udalostí vymenúva svedkyňa pravdivo, ako aj spomenutých 50 000 Sk, ktoré boli použité na dovolenku v N., čo svedkyňa nespochybnila. Darovanie ďalších 50 000 Sk nebolo preukázané, na tieto sa nepamätala ani samotná svedkyňa. To, že svedkyňa pred súdom uviedla, že dar bol určený len jej dcére je zo strany matky pochopiteľné, nakoľko jej chce pomôcť. Prevod 1645 eur, ktorý bol uskutočnený na účet mojej starej mamy bol dostatočne vysvetlený pri dokazovaní s tým, že tieto peniaze neboli účastníkov. Záverom uviedol, že odvolanie navrhovateľky nemá žiadny relevantný dôkazný a ani právny podklad. Uvádzané skutočnosti sú v prevažnej miere nepravdivé a ako už uviedol, zavádzajúce. Obdobná situácia je aj čo sa týka nároku navrhovateľky na náhradu trov konania, čo je v rozpore so zákonom a všetkými zásadami, podľa ktorých sa rozhoduje o trovách. Preto navrhuje, aby odvolací súd zamietol odvolanie navrhovateľky ako nedôvodné.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. a zistil, že nie sú splnené podmienky ani na zmenu (§ 220 O.s.p.) ani na potvrdenie (§ 219 ods. 1 O.s.p.) napadnutého rozsudku.

Zmluvné vzťahy podľa slovenského právneho poriadku sú založené v zásade na kauzalite (§ 495 OZ). Inými slovami povedané zmluva musí obsahovať nejaký hospodársky cieľ - právny dôvod.

Pri prevodných zmluvách ide o právny stav, keď niekto má vec alebo právo, túto vec alebo právo už nechce mať z určitých dôvodov vo vlastníctve a túto vec alebo právo prevedie.

Je na úkor zmyslu a cieľu sledovaného darovacou zmluvou, ak vlastník daruje vec a vzápätí mu obdarovaný daruje túto vec naspäť. Iste, nemožno v živote vylúčiť ani situácie, že sa navzájom osoby obdarúvajú. Pokiaľ najmä časový aspekt signalizuje absenciu skutočnej kauzy darovania, je dôležité zaoberať sa, či nejde o zastieranie skutočnej kauzy právneho vzťahu.

V predmetnej veci sa zdá, že obdarovaná matka odporcu ani do dôsledkov celý zmysel transakcie nepochopila. O to viac sa treba zaoberať skutočným právnym dôvodom kontraktácie.

Okolnosti prípadu nad všetky pochybnosti nasvedčujú tomu, že navrhovateľka porušila zákonné pravidlá manželského vzťahu, a že odporca v obavách o deti a majetok sledoval majetkoprávne vyrovnanie navrhovateľky. Lenže na tento účel zákon stanovuje adekvátny typ zmluvy jasne stanovením pravidlami. Ide o právny úkon smerujúci k vyrovnaniu spoločne nadobudnutého majetku a dlhu. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že práve rodinný dom predstavuje dominantnú časť spoločne nadobudnutého majetku.

Podľa § 41a ods. 1, 2 OZ Ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejmé, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby. Ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

Evidentne sa v rámci kontraktácie medzi účastníkmi konania sledovalo vyrovnanie spoločne nadobudnutého rodinného domu.

Žiadna z uzavretých zmlúv nemôže však byť platná ako dohoda o vypořádání BSM, a to z dôvodu, že v čase kontraktácie BSM nebolo zaniknuté (vyrovnať možno len BSM, ktoré zaniklo v zmysle § 149 OZ).

Predbežným posúdením prevodných zmlúv dospel odvolací súd k záveru, že sú v rozpore so zákonom (ratio legis § 39 OZ). Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada ex offio (aj bez návrhu).

Prvostupňový súd skutkovo a právne vec takto nevyhodnotil a tak vznikol dôvod na zrušenie rozsudku v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.

Úlohou súdu prvého stupňa bude zohľadniť absolútnu neplatnosť prevodných zmlúv. Už v tomto štádiu konania odvolací súd vyslovuje názor pre konečné stanovenie podielu účastníkov konania na vyrovnanie tak, že je daný odklon od zásady 50:50.

Bude vecou prvostupňového súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu zohľadniť argumenty v prvkoch v správaní bývalého manžela. Aj v prípade ich existencie však budú prevažovať dôvody na priznanie vyššieho podielu z rodinného domu odporcovi a možno aj podstatne vyššieho, pretože zjavne sledoval udržanie majetku aj pre maloleté deti, výraznou mierou sa zaslúžil o výstavbu rodinného domu a bola to navrhovateľka, ktorá opustila manžela s deťmi.

Prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.